

Arrest

nr. 183 683 van 10 maart 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 23 juli 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 juni 2013 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN LOMMEL, die loco advocaat T. VANDENDRIES verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van de indiening van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoekers en hun kinderen sedert 11 mei 2015 zijn afgevoerd van de bevolkingsregisters.

Artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) bepaalt het volgende:

“De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”

In casu stelt verzoekers raadsvrouw ter terechtzitting niet te kunnen bevestigen dat verzoekers zich nog in het Rijk bevinden en geen toelichting te kunnen geven omtrent hun huidige verblijfplaats. Het in artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalde vermoeden speelt derhalve onverkort.

Aangezien moet worden aangenomen dat verzoekers niet meer in het Rijk verblijven blijkt niet welk belang zij nog hebben bij een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing. Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt namelijk dat enkel de *“in België verblijvende vreemdeling”* een machtiging tot verblijf op grond van die bepaling kan aanvragen. Indien de in voorliggende zaak bestreden beslissing wordt vernietigd zal verweerder, nu dient te worden aangenomen dat verzoekers niet meer in het Rijk verblijven, hun aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd hoe dan ook dienen af te wijzen (cf. RvS 5 juli 2016, nr. 235.343). Verzoekers' raadsvrouw weerlegt deze vaststelling niet en stelt zich naar de wijsheid te gedragen.

De Raad merkt tevens op dat verzoekers, indien zij hun belang bij het ingestelde beroep willen bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de ingestelde procedure dienen te vertonen. Hun houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe zij moeten bijdragen, niet verstoren. Aangezien verzoekers woonplaatskeuze deden bij een advocaat, rustte op hun de verplichting om regelmatig contact met hem op te nemen om zich van het verdere verloop van de procedure te vergewissen, om op die manier hun volgehouden belangstelling te betonen voor de hangende procedure en om waar nodig bijkomende inlichtingen te verstrekken (cf. RvS 21 mei 2002, nr. 106.700). Verzoekers hebben dit, gelet op de verklaringen van de raadsvrouw die hen ter terechtzitting vertegenwoordigt, niet gedaan en geven aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het ingestelde beroep (cf. RvS 16 november 2011, nr. 216.275). Daarenboven moet worden gesteld dat de verzoekende partij steeds verplicht is om haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Nu het belang van verzoekers in vraag wordt gesteld dienen zij hieromtrent een duidelijk standpunt in te nemen en de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). In voorliggende zaak blijven verzoekers op dit punt in gebreke.

De Raad kan slechts vaststellen dat niet wordt aangetoond dat verzoekers nog een actueel belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Deze vaststelling volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zeventien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK